

L'AVI XAXU AL DIVAN

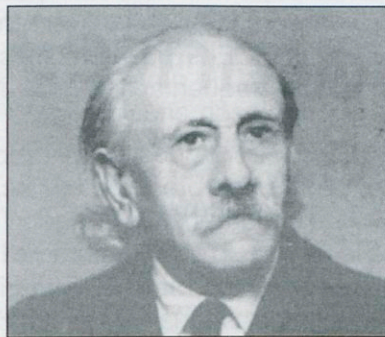
Un assaig psicològic de l'any 1928

L'escalenc Josep Vicens Juli (1870-1956), l'Avi Xaxu, és considerat el compositor capdavanter del populisme sardanístic. El músic del poble que escrivia música per al poble. A les acaballes de la dictadura de Primo de Rivera, essent ja una figura consagrada, fou objecte d'un assaig psicològic corresponent a la sèrie "Els nostres compositors. Retrats", signat per Ernest Albert i Galter, publicat el desembre de 1928 al número 12 de "La Dansa Més Bella" (1928-1932), portaveu mensual del Foment de la Sardana de Figueres.

«Quan s'ha tombat la cinquantena, un home es fa vell en quatre dies. El Xaxu s'ha fet vell, sense però que vulguem dir que d'avui a demà faci la darrera balançada. És un bon noi i és honrat a carta cabal. Baix, sec, nerviós, eixut, mig corbat, decadent i flegmàtic. Una de les coses, al meu entendre,

LA DANSA MÉS BELLA...

PORTANTVEU

LA SARDANA

En aquesta radiografia Josep Vicens "Xaxu" apareix com un «home que ha estimat sempre la seva llibertat, trapella, d'un humor envejable...». Segons es diagnostica, «les seves sardanes estan amarades d'intuïció, sentiment i espontaneïtat i tenen un fons de compassiva agressivitat i de profunditat estètica». (Fotomuntatge: Arxiu de l'autor).